

अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ।

गतामूनगतामूंश्च नानुशोचति पण्डिताः ॥ २६६ ॥

Nicht-Beklagenswerthe beklagtest du und sprichst doch Worte der Vernunft: Verständige beklagen weder den Gestorbenen noch den Lebenden.

अशोच्यानीह भूतानि यो मूढस्तानि शोचति ।

स दुःखाल्लभते दुःखं द्वावन्था निषेवते ॥ २६७ ॥

Irdische Wesen sind nicht zu beklagen: der Thor, der sie beklagt, schafft sich aus Leid neues Leid, nimmt zwei Mal Schaden.

अशोच्यो निर्धनः प्राज्ञो ऽशोच्यः पण्डितबान्धवः ।

अशोच्या विधवा नारी पुत्रपौत्रप्रतिष्ठिता ॥ २६८ ॥

अविद्यः पुरुषः शोच्यः शोच्यं मैथुनमप्रजम् ।

निराकाराः प्रजाः शोच्याः शोच्यं राज्यमराजकम् ॥ २६९ ॥

Nicht zu beklagen ist ein Armer, wenn er klug ist; nicht zu beklagen ist Einer, der Gelehrte unter seinen Verwandten zählt; nicht zu beklagen ist eine Wittwe, die an Söhnen und Enkeln einen Halt hat.

Zu beklagen ist ein ungebildeter Mensch; zu beklagen Liebesgenuss, bei dem keine Nachkommenschaft erzielt wird; zu beklagen sind Unterthanen, die nichts zu essen haben; zu beklagen ein Reich ohne König.

अग्नीमहि वयं भित्तामाशावसो वसीमहि ।

शीमहि महीपृष्ठे कुर्वीमहि किमीश्वरैः ॥ २७० ॥

Lasset uns erbetteltes Brod essen, lasset uns in das Gewand der Welt-
gegenden uns kleiden, lasset uns auf der blossen Erde schlafen: was haben wir mit den Fürsten zu schaffen?

अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया धृतम् ।

अश्वमेधसहस्राद्धि सत्यमेव विशिष्यते ॥ २७१ ॥

Werden tausend Rossopfer und die Wahrheit gegen einander abgewogen, so ergiebt sich ja, dass die Wahrheit besser denn tausend Rossopfer ist.

अश्वः शस्त्रं शास्त्रं वीणा वाणी नरश्च नारी च ।

पुरुषविशेषं प्राप्ता भवन्ति योग्या अयोग्याश्च ॥ २७२ ॥

266) BHAG. 2, 11. PAÑKAT. I, 473. c. गता-
मूर्नगतामूंश्च.

267) PAÑKAT. I, 379.

268. 269) KĀN. 56. 57 bei HAEB. S. 317.

270) BHARTṚ. 3, 56 BOHL. HAEB. 47 lith.

Ausg. a. अग्नीमहि, भित्ता und भैतम्. b. व-
शीमही.

271) MBH. 1, 3095. 13, 3651. fg. MĀRK. P.

8, 42. HIT. IV, 129, wo d. अतिरिच्यते st. वि-

शिष्यते gelesen wird (a. सहस्राणि v. I.). c.

und d. lauten MBH. 13, 1544: नाभिज्ञानामि

पद्यस्य सत्यस्यार्थमवाप्नुयात्, R. GORR. 2, 61,

10: तुलयित्वा तु पश्यामि सत्यमेवातिरिच्यते.

272) PAÑKAT. I, 124. ed. orn. 74. HIT. II,